

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pre săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditorul foiei pre afară la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețulu pnenumeratiunei pentru Săbiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 21. ANULU XIX.

Săbiu, in 14/26 Martiu 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri străine pre anu 12 1/3 aru 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/4 cr. v. a.

Sa vorbim ceva și despre Universitate!

Cându magiarilor prin diplom'a octobriana li s'au facutu concessiuni politice, — ei cu o apretiare nimerita a situatiunei au inceputu a se ingrigi, că plant'a constitutiunei secolare, carea până atunci a jacutu unu deceniu amortita in cript'a absolutismului, — de și lovita de bruma autocratica, — căci absolutismulu numai avé putere de a produce sloii de ghiatia, — sa o scôta in primévra. De și diplom'a acést'a nu li-a restituitu tôte drepturile constitutionali, precum se cadea, — ei totu-si, condusi de o intielepciune salutare, din motivulu utilitatiei și a vechei practice, au ocupatu și a cestu angustu terenu constitutionale, că din unghiulu acestu sermanu cu tempus a recucerésca intrég'a fortarétia a constitutiunei.

Acést'a idea, o oftare in directiunea acést'a m'a coprinsu cându s'a conchiamatu Universitatea fundului regiu pre Ianuaru anului curinte.

Universitatea este restulu celu din urma din autonomi'a Transilvaniei, — din fortarétia acést'a susta numai unghulu — fortulu „Universitatea.“

Déca amu fi presopusu, ca deputatii universitatiei voru luá de exemplu intru tôte purtarea magiarilor in deceniulu trecut: atunci aru fi trebuitu sa asteptámu, ca garnisón'a acést'a mista, compusa parte din adoratorii lui Pétrascumpa (Reichenstein) parte din nesce fiintie tinere, care cugeta, ca de aci incolo voru puté trai și fára laptele muma-sea, — și va dá tóta sil'a și trud'a, de a recastigá autonomi'a țierei, punendu piciorulu in pragulu universitatiei, și folosindu-se de dreptulu de resolutiune, de propunere, de representatiune, de petitiune și cine sci inca de ce drepturi!

Insa eu nu amu cutezatu a conditioná restituirea autonomiei țierei dela activitatea acestei universitatii, ca totu partizanii ei de ambe categorii o-au maritatu succesive unii la Vien'a altii la Pest'a.

Pentru ce se nu fi fostu și ardelénii nostri Iiaci. Iiacos intra muros ect.

Asiá déra nice amu asteptatu pentru asiá ceva vre-o lupta dela patres conscripti si nostri. Ceea ce amu asteptatu și asceptámu cu totii este, că universitatea, provocata fiindu din partea regimului, sa și deo in privinti'a unei legi municipale și comunale unu astufeliu de votu, sa propuna regimulu o asemenea lege, care correspunde cerintieloru poporulu din fundulu regiu, — principiulu libertatietei și a egalitatietei in drepturi și datorintie, că legea municipale și comunale sa fia liberale, drépta. Ori ce alta lege aru fi neindestulitóre și regimulu nostru constitutionalu trebuie sa tiena ceva la aceea, ca poporulu sa fie indestulitu și in stare buna.

Universitatea a și pasitu la deslegarea acestei cestiuni. Insa ce sa vedi? Farin'a orbului! Trei proiecte de lege s'au prezentatu, unulu mai draconicu de câtu altulu, — pre intrecute vréu sa scurte drepturile poporulu, insa la datorintie, din care poporulu i-a aruncatu in grumazi partea leonina (sit venia verbo) — nici unulu nu ia privire.

Deputatii români — se intielege, — in minoritate, — nu voru poté scôte la desbateri nimic'a la cale, — se voru a lipi ori langa Alt — ori langa Jung — saxeni, ori langa d. Zaminer.

O, Zaminer, Zaminer! Pentru ce nu au români unu Zaminer? Diogenes mai de trei luni cautu cu lumin'a diu'a mare dupa unu Zaminer romanescu! carele sa fi trentitu pre mész'a verde in alu doilea catu alu universitatietei unu proiectu adevératu liberalu și dreptu, că celu putienu dela

elu sa invetie insii români, streinii și regimulu, ce vréu români. Și asiá altu campu nu avemu, de a ne esprimá vointi'a!

Censorius.

Eveneminte politice.

Aici in locu decurgu desbaterile universitatietei fundului regiu. Vre o câtevav notitie scurte amu adusu și noi despre densesle. De unu tempu in cóce acele au inceputu a avé o insemnatate mai mare, din cauza ca ele se ocupa cu cestiunea privitoria la organizarea municipale a acestui teritoriu. Valorile desbaterilor au ajunsu la o inaltime mare. Diferite proiecte se presentara la desbaterea generale afara de alu comisiunei emise anume spre acestu scopu. Cei siese deputati români, ce se afla astadi in universitate au pledatu prelánga proiectele cele mai aprópe de a fi numite liberale.

Cu privire la cele din afara aflámu ca se vorbesce, ca și statulu nostru va avé unu reprezentante la serbarea triumfale in Berlinu.

Din Parisu vinu sciri triste. Cetatea acést'a se afla in potestatea comisiunei centrale. Dupa sciri mai nóue au cursu déjà sânge in Parisu. Anarchi'a și dupa acest'a prussianii amenintia de nou pre francesi. Se vorbesce ca Napoleonu prin agenti platiti inca aru fi amestecatu in turburările ce se desfasiura până acum in Parisu, cari inse și pota aruncá taciunii loru aprinsi și in alte părți, spre a aprinde resbelulu civile.

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 13 Martie. Presiedinte: Somssich.

Protocolulu siedintiei trecute se autentica. Presidialu anuncia mai multe petitiuni, cari se tramitu comisiunei petitionarie.

Ministrulu Szilávy ascerne spre desbatere unu contractu de amicitia și comerciu cu republic'a Guatemala, unu contractu de comerciu și navigatiune cu Spani'a și proiectulu de lege pentru unu contractu cu Sacsoni'a privitoriu la imbinarea drumulu de feru. Se voru tipari.

Dupa aceste respunde ministrulu Szilávy la unele interpelatiuni, pentru noi de putienu interes. A. Csiky presinta unu proiectu de conclusu, prin care sa se oblige ministrii, a respunde in restempu de 15 zile la ori și care interpelatiune. Se va tipari.

Referintele comitetulu petitionariu, In. Hajdu, presinta programulu 39 a petitiuniloru resolute de comitetu. Se va tipari și distribui.

La ordinea dilei sta a trei'a cetire a proiectulu de lege despre cumperarea galeriei eszterhaziane. Se cetesce și primesce definitivu.

Urméza raportulu comitetulu petitionariu despre petitiunile care se contienu in programele n. 28, 30, 33, 34, 35, 36, 37, și 38; petitiunile aceste parte se iau spre sciintia, parte se tramitu ministriloru respectivi.

Siedinti'a din 14 Martie. Presiedinte B. Perczel. Protocolulu siedintiei precedente se cetesce și autentica. Deputatulu Dr. Gr. Patroban ascerne o petitiune, care se tramitu comisiunei petitionarie.

A. Lazár presinta unu proiectu de conclusu, prin care cas'a sa aviseze pre minist. de comunitatiune, a veghiá cu tóta energi'a cá drumulu transilvanénu de ostu sa se cladésca in intielesulu art. de lege 45: 1868. Se va tipari.

Se mai resolvescu unele afaceri neinsemnate și apoi se incheia siedinti'a.

Siedinti'a din 15 Martie a casei deputatiloru o deschide vicepresiedintele St. Bittó la 12 óre. Protocolulu siedintiei precedente se autentica, pre-

siedintele anuncia mai multe petitiuni incurse, care se tramitu comisiunei petitionarie.

I. Schvartz interpeléza pre ministrulu de cultu și instructiune in privinti'a publicarei dogmei de infalibilitate in mai multe diecese.

Referintele K. Széll presinta proiectulu de lege compusu de comitetulu financialu despre bogetulu a. 1871. Se va imprime și tramite sectioniloru spre pertractare.

La ordinea dilei sta raportulu comitetulu financialu despre titol'a neresolvita a acoperirii esraordinarie, care se referesce la vinderea onoru particele din bunurile statului. Comitetulu propune a nu se vinde cea ce se și primesce.

Incheierea siedintiei la 1/2 2 óre.

Presiedintele Somssich deschide siedinti'a din 17 Martie a casei deputatiloru la 10 óre. Protocolulu siedintiei precedente se autentica. Presiedintele anuncia mai multe petitiuni, care de odata cu cele ascernute de deputatii I. Hodossy și Irányi se tramitu comisiunei petitionarie.

Referintele comitetulu centralu, K. Széll, presinta raportulu despre legea bugetulu. Raportulu se va imprime și pune in siedinti'a de mâne la ordinea dilei.

Referintele comitetulu centralu, Lad. Sögyényi, presinta rapórtelu despre proiectele de lege privitoare, la contractele de tradare cu regatele Sivedi'a-Norvegi'a, Itali'a și republic'a Francia, la creditulu suplementariu pentru provisoriulu administrativu in Fiume și inmultirea judiloru la tabl'a regia. Rapórtelu acestea se voru tipari și pune dopa resolvirea bugetulu la ordinea dilei.

Referintele com. centralu, A. Pulszky presinta raportulu despre proiectulu de lege relativu la instructiunea elementaria a adultiloru. Se va imprime și pune la ordinea dilei.

La ordinea dilei sta bugetulu casei pentru lun'a Martie. Se votéza cu 81,050 fl. 8 xr.

Incheierea la 3/4 1 óra.

Siedinti'a din 18 Martie. Dupa finirea formaliloru interpeléza Pavlovics pre presiedintele ministriloru, are cunoscentia ca unu caletoriu francesu, cu numele Victor Jean s'a tienutu in Agrom o luna de zile in carceru și ca voiesce ai dá satisfactiune?

Emericu Stanescu indrépta către ministrulu de interne trei interpelatiuni. Elu intréba adeca, din ce cauza e postulu unui vice-notariu intr'unu satu românescu de lângu Versietiu din Augustu neocupatu; ca voiesce in fapta a denumi de comite supremu pentru comitatulu Aradului pre unulu care nu e nici românu nici nu cunósce limb'a românesca; și in fine din ce cauza se citéza pre pasapórtelu principatele dunarene deosebitu cá Moldavi'a și Valachi'a.

Interpelatiunile se tramitu ministriloru respectivi.

St. Eder presinta unu proiectu de resolutiune, prin care sa se aviseze ministrulu de justitia a ascerne câtu mai ingraba proiectulu de lege despre abrogarea beneficiiloru regalice, că sa se póta resolví, inca in sessione curgatóre. Se va tipari.

Presiedintele ministriloru, conte Andrásy, presinta cele cinci legi despre honvedime sanctionate de M. Sea, câtu și legile despre responsabilitatea și pensunarea judiloru. — Aceste legi se promulgara indata.

Dupa aceste se deschide desbaterea generale despre proiectulu de lege relativu la bugetulu pentru 1871. Cá referinte elu comisiunei centrale fungéza K. Széll, care prin o vorbira scurta recomándu proiectulu spre primire.

Horn face objectari contr'a tocmitatiiei compunerei bugetulu; lu combate inse K. Széll și

ministrulu Kerkapolyi cu ce legea se priimesce, cá basa pentru desbaterca speciale. In desbaterca speciale face Irányi la titlu'a: „Participarea Ungariei la spelele comune“, propunerea:

„Cás'a sa-si esprime reprobarea, ca regimulu n'a intervenitu la negociarile de pace in favóra Franciei“. Lokay, Tisza si Ivancá vorbescu contr'a si accentuáza interesulu Ungariei la unirea Germaniei. E. Simonyi vorbesce pentru propunere; densulu afirma ca regimulu a fostu terorizat din partea Rusiei.

Cetimu in „Tr. Carp.“ dela 7 ale curentei:

„Gazeta Bursei din Berlinu“ publica urmatórea declaratiune a doctorului Strusberg:

Cátra redactiunea „Gazetei Bursei din Berlinu“.

Domnule Redactoru! In editiunea de séra a gazetei d-vóstre, din 7 Martie, se gasesce urmatórea depešie din Bucuresci:

Bucuresci, in 6 Martie sér'a. „Raportulu comisiunei insarcinata de camera cu afacerea cuponului de platitu a cailoru ferate románe, s'a publicatu astadi in limb'a romána. Elu imple 31 de colóne ale „Monitoriuu Oficialu“. Desbaterile in camera asupr'a acestei afaceri voru incepe máne. Comisiunea a declarat ca numirea dlui Ambrónu cá comisariu alu statului aru fi fostu ilegala; testulu pre obligatiuni n'aru fi conformu cu actulu de concessiune; guvernulu n'are nici o directa obligatiune cátra posesorii de obligatiuni pána nu va fi primitu liniile terminate ale cailoru ferate, si prin urmare n'aru fi obligatu de a plati cuponulu lunei lui Ianuarie.“

Credindu ca acésta depešie reproduce cu esactitate cuprinderea esentiala a raportului, prin acésta mi se dá ocasiunea a esplicá claru printr'o declaratiune in gazeta d-vóstre, positiunea mea in privinti'a acestei afaceri.

Cestiunea de care o vorb'a, se despartiesce in dóue positiuni cu totul deosebite un'a de alt'a, si este in interesulu posesorilor de obligatiuni de a o desparti cu strictetia.

Eu sum pre de e parte intreprindiatoriu alu cailoru ferate románe, si sum in acésta calitate in relatiune si in socoteli cu guvernulu románu. Credu ca suntu in dreptu a avea pretensiuni insemnate asupr'a fondului de constructiune, respectivamente asupr'a guvernamentului románu. Credu

FOISIÓRA.

In vagonu.

Umorésca.

Liberu dupa I. Rosen.

„De acum me numeru intre cei morti, iubitoru!“ striga posesorulu Valeriu Vulturescu cându intrá in societatea nóstra, „plangeti si ve tânguiti, imbracati-ve in sacu si cenusia, daru nu me compatimiti, cáci am moritu fericitu.“

„Vai nóue,“ am strigatu cu totii imbraciosindu mortulu celu voiosu, carele dupa o absentare de 14 díle numai atóus se presentá in societatea nóstra. „Dar spune-ne“ striga capitanulu nostru Crámpitia, unu doctoru de filosofia care érá celu mai perfectu in betia, „cum ti s'a intemplatú nenorocirea, grabesce, si nu lasá sa ne torturamu atáta.“

„Ei bine, ascultati cu totii, si faceti si voi cá mine,“ díse Vulturescu, si toti ne-amu asiediatu in giurulu mesei bine provedute, avendu fiacare d'a drept'a cate o luminare aprinsa, adeca cate unu pocelu de locaiu, sa ne mai tréca de necásu, si ascultamu la vorbele mortului fericitu.

Inainte inse de a reproduce naratiunea lui, me simtiu detoriu a dá lectoriloru unele desluciri necesarie in obiectulu acésta. Societatea, in midiloculu carei'a se presentá Vulturescu, custá din 15 membri, cari au fostu odinióra consolari, si cari pre lánge tóta diversitatea conditioniloru, in cari se aflau, nu poteau se-si uite de colegialitatea si de amiciei'a loru de cându au fostu studenti. Acésta, amesuratu unei invoieli, se adunau in tóta septemán'a de trei-patru ori la unu otelu insemnátu — de si nu chiaru cum o „Grand Hotel de Kikirikí“ de aici din Sabiu — si petreceau cu mancaru si beuturi, vorbindu despre lóte, numai despre afacerile si ocupatiunile, ce atingu pre fiacare in parte nu le érá permisú a amenti nemicu. Unulu

ca amu lucratu ceva si ca amu implinitu óre cari datorii; dara dupa parerea mea, guvernulu románu in deosebite importantie n'a indeplinitu obligatiunile sele cátra mine. Guvernulu románu este de o alta parere si din acésta s'au ivitu diferentia, a cáror'a solutiune este numai unu lucru inimu intre mine si guvernulu, care pre de o parte aru trebui sa adauge la fondulu de constructiune alu platiei ulterióre séu pre de alta parte aru poté sa lu obligé, de a pune la dispositiunea guvernului banii necesari pentru plat'a dobediloru.

Tóte acéstea nu atingu intru nimicu interesele posesorilor de obligatiuni, fiindu ca pre fiacare obligatiune s'a garantatu oficiale prin delegatulu ministeriului de finantie alu Romániei, directorulu ministeriului, domnulu Winterhalder, cu subscrierea sea propria si cu punerea de sigiliu alu statului urmatórele:

„Guvernulu románu garantéza posesorului acéstu titlu alu drumului de feru, o dobanda anualá de 7 1/2%. Acésta garantia incepe dela emiterea obligatiuniloru, si continua nepreschimbatu totu timpul duratei concessiunii de 90 de ani, calculati cu necepere din díu'a deschiderei liniei Galati-Roman.“

In conformitate cu actulu de concessiune cu dáta Bucuresci, 21 Septembrie 3 Octomvre 1868.

Declaratiunea comisiunei de ancheta, care pre cum speru nu va fi aprobatá de camera, nu coresponde cu circumstantiele, cáci imprumutulu s'a facutu pre bas'a unei legi a tierci, si d. Ambrónu a functionatu numai cá comisariu, adeca spre a intretine relatiunile intre guvernulu si mine, si de aceea este cu totul indiferentú pentru cestiunea de fatia. Datori'a guvernului este recunoscutá de cátra autoritatea competentá romána prin iscalitura.

Testulu obligatiuniloru este conformu cu acelu alu concessiunii si recunosceera inscrista pre fiacare obligatiune, nu mai lasa nici o indoieála asupr'a cuprinderei. Me abtíen de ori-ce critica asupr'a votului ce a datu comisiunea camerei, fiinduca camera nu se mai póte ocupá cu acésta afacere; cáci dupa ce odata o lege votata cu participarea ei a devenitu perfecta, este numai o cestiune esecutiva, spre a se aplicá. Schimbarile dese a ministeriloru in Románi'a au fostu, cu parere de reu, caus'a de nu s'a pututu terminá nici o cestiune cu autoritátile competente. Abia se reesi a se prepará veri-o lucrare pentru a fi tractata, ca altu ministeru se presentá alu cari'a probleme principali cá refluxu alu fluctuatiuniloru politice din Camera,

cá acésta se pedepsea cu o multa de bani anamita, cu care apoi in fiacare anu se arangia unu prandiu pomposu, la onomastic'a cutarui membru dupa etate. Societatea acésta constá din morti si vii. Vii erau cei oltei, adeca neinsurati, iéra morti se considerau cei ce au luatú asupr'a-si jugulu casatoriei, cari dupa opiniunea loru, suntu numai umbrele loru proprii, numai nisce creaturi fara corpu.

Dupa ce lectorulu scie acum pentru ce se numerá Vulturescu intre cei defuncti, ne potemu intórce la naratiunea lui, reproducendu-o precum urméza; elu incepú:

„Cu 14 díle insinte de ast'a me aflám, dupa cum sciti, pre carulu de focu catra Vien'a. Aveamu acolo se-mi implenescu o afacere fórté placuta. Mi morise o matusia, care me facú erede presé 50 mii fl.; spre fericirea mea nu o cunosceamu, si asiá n'amu avutu a versá lacrimi dupa dins'a. Me duceam dara la Vien'a se-mi primescu ereditatea acésta. Érá mai se remanu de caru, sunase de já 3 óre cându amu intratu in porticu. Conductorulu me indésá intr'unu cupeu, locomotiv'a sufla si noi plecámu. Érá cámu rece. Io me invellescu cu mantau'a, me razemu intr'unu anghiu si esaminezu persónele, ce erau cu mine. Insa fiindu vagonulu fórté pucinu iluminatu n'amu potutu observá decátu trei figuri cá nisce mumie, dintre cari cu dóue eramu fati'a in fati'a iéra a treia si luase o positiá tare comóda langa mine. Toti taceau, eu inca nu prea avému apetitu de conversári. Inchisei deci ochii si me incercai se adormu. Abia caletorisemu cateva minute, cându un'a dintre figurile ce érá vis-a-vis de vecinulu meu, dedú deodata unu típetu, si esclamandu „impertinentule“ si parascesce loculu si se pune chiaru vis-a-vis de mine. Vecinulu murmurá unu „pardonu,“ eu stamú uimitu vedindu ca toti se uitau la mine. Vocea prima cu tóte ca érá iritata, totusi érá fórté frumósa, si a proportiune, amu conchisu ca trebuie se vina dela o persóna femeiasca incantatoria. Si nu m'am insielatu

erá de a pune in indoieála si de a desaprobá ceea ce au facutu séu a voitu sa faca predecesorii sei. Din nenorocire si cestiunea cailoru ferate, destinata a face fericirea tierci, si care prin terminarea a unui resou de aprópe 70 de mile, produce deja efecte folositóre, a devenitu o cestiune de partida, in care s'au pusu la o parte cu totul atátu interesele calei ferate, precum si acele ale intreprindiatoriului. Speru, ca ministerulu actualu, va adoptá unu punctu de vedere mai independintu! celu putinu speru acésta! Pana atunci, adeca pana la implinirea acestei sperantie, si pana cându guvernulu románu si va implini in totalu tóte obligatiunile sele cátra mine, si fiindea in momentulu de fatia cestiunea se afla intr'unu studiu variatu, pentru ca guvernulu románu a desavuatu pre comisariulu seu care a subscrisu declaratiunea dela 31 Decembre, nu potu face altu de cátu a declará, ea numai guvernului románu imcomba datoriá de a plati dobandile pentru obligatiunile guvernului, cari se afla in circulatiune, si nici de cum mie; si ca pentru mine numai atunci esista unu motivu d'a me ocupá cu cestiunea de fatia, déca proprietarii obligatiuniloru m'aru autorisá de a starui cá guvernulu románu sa si implinesca datori'a sea mentionata catra detentorii de obligatiuni; care detentoru resulta pentru guvernulu, fara alta conditiune, din garanti'a dobandiloru cari incepu din díu'a emisiunii obligatiuniloru pana la terminulu prevediutu in textulu obligatiuniloru.

Déca guvernulu románu crede ca are pretentiuni in contra mea, — este liberu sa le radice; insa nu esista nici-o indetorire a concessionariloru cátra detentorii de obligatiuni, si prin urmare este chiaru in interesulu loru de a luá guvernulu románu posibilitatea de a se pune la adpostulu pretentiuniloru cari crede ca le are vis-a-vis de mine, séu de a gasi unu pretextu in acele pretentiuni; in casu cându guvernulu aru avea acéstu scopu; (unu lucru ce nu-mi vine a crede in interesulu onórei guvernului.)

In ori ce casu, acéste cestiuni numai atunci potu deveni existente, dupa ce guvernulu va recunosce obligatiunea sea de a plati dobandile.

Obligatiunile cailoru ferate románe cu 7 1/2 la suta, suntu emise cá efete de statu, si la acésta emisiune au contribuitu concessionarii numai cá nisce agenti ai satului. Ei n'au nici unu interesu la resultatulu cailoru ferate, afara de o provisiune asupr'a produsului esplotareii. Atátu folosulu cátu si amortisarea suntu numai si numai in favóra

Preste pucinu me agraesce visaviulu. Te rogu d-le, díse cu voce tremuranda, ia-me sub scutulú DTale. „Domnulu acésta,“ aretandu spre vecinulu meu, me urmaresce cu o impudentia ne mai audita, de cându m'a veditu in sal'a unde amu acceptatu pana la suirea in vagonu. Si asiá e de nedelicatu, incátu . . .“

Io mesuru pre vecinu din crescetu pána in talpi, si respundu: „n'ai nice o téma te aperu.“

„O! nu me temu de locu“, response ea, „in casu de lip'a me sciu folosi de manile estea, cari de multu dorescu se vina in conflictu cu fisonomi'a acéstu impertinentu, déra me temu de unu scandalu, ce n'aru fi corespundietoriu portarei unei dame.“

„Dómna mea“, gangavi strainule, „te asiguru ca eu“ —

„Tacere“ apostrofá dam'a, déca vrei sa te scusezi, atunci postesco a te adresá cátra domnulu acésta.“

„Dómna, me tractezi cá pre unu copílu“, respunse iritatu vecinulu meu, „postimu maniera.“

„Domnulu meu, su silitu a te provéca se dai pace domnei“, dísei eu, „cáci ori ce atacare me atinge pre mine, cá pre operatoriulu ei.“

„Pucinu mi pasa“, murmurá elu, alfelíu de operatori casuali suntu fórté suspecti.“

„Érá sa nebunescu de mania, esti unu nerusínatu domnule, i dísei, trebuie sa te indereptu.“

„Ast'a e prea multu, ceru satisfacere“, díse elu furiandu-se, si l'amu vediatu ca i scanteiau ochii prin intunerecu.

„Ti voiú dá satisfacere, dísei totu in acelasu tonu, ori cându si unde vrei.“

„Bine, atunci la statiunea proxima murmurá elu, si si intórse faci'a de cátra mine.“

„Nu vei face acésta, dlu meu“, díse cu unu tonu dulce visaviulu meu, „mi aru pareá fórté reu, déca pentru mine ti s'aru intemplatú vre-o nenorocire.“

guvernului român, și obligațiile aveau numai valoarea ce li se dedese și li se putea da prin garanția guvernului român.

Comunicația despre votul emis de comisiunea camerei, me îndemna, pentru a me feri de interpretării gresite și cereri nefundate, — de a declara în modulu celui mai pozitiv că, cu toate că am avut intenția a face sacrificii personali pentru înlăturarea dificultăților momentane la plată dobânditorilor, însă încercarea din partea camerei române și a unora personaje politice din România de a se sustrage îndatoririlor către posesorii de obligațiuni, me silescu a declara spre apărarea onoarei mele, cum ca eu, vis-a-vis de publicu n'amu nici o obligație la plată dobânditorilor, și nu o recunosc în nici un mod, din contra trebuie să îndreptez pre detentorii de obligațiuni cu cererile lor numai către guvernul român, căci elu este singuru cel obligat. Dacă dera nu se va urma cu plată din partea guvernului nici acum la terminulu celui hotărât, atunci se voru uni posesorii acestor obligațiuni spre susținerea drepturilor lor, și voru fi siliti a constitui o autoritate, care în acord cu reprezentării diferitelor țări, alu caror'a supusi sunt interesatii, va negocia cu guvernul român, și în casu de trebuință va putea face demersurile necesare.

Cătu despre creditulu țerei, este adevăratu că administrațiunea financiară în România, lasa multe de dorit, și se poate întâmpla casulu că guvernul român să se găsească în nisece dificultăți financiare trecătoare; dar nu trebuie să scapăm din vedere că proprietatea statulu român valorează pentru 1 1/2 miliarde de franci, pre cându detoriile statulu, însuși cu obligațiile căilor ferate — nu facu nici jumătate de miliardu, căci țera este foarte roditoare, isvórele ei voru fi încă mai productive prin căile ferate, și proprietatea statulu crește din ce în ce în valóre.

Opiniunea mea este dera, că deca posesorii obligațiilor voru stă nemiscati și hotărâti pre acestu singuru punctu de vedere justu, adica că obligațiile sunt garantate de guvernul român, cu care întielesu ele au fost și primite de publicu, atunci lumin'a se va face și afacerile voru deveni mai simple, fiindcă atunci cererile detentorilor de obligațiuni se voru îndreptă către acea autoritate, care singura este obligată la plată dobânditorilor, și care este totu d'odata în deplina stare de a înde-

plini detori'a sea. Cătu despre mine, nu voi lipsi de a contribui cu cea mai mare bună voință spre a ajunge la acestu scopu. Dr. Strussberg.

România.

Au vorbitu în fine și cei doi fosti ministri pre cari i acceptă cu nerăbdare publiculu să se esplice, unulu a fostu ministru amicu alu constituțiunei și cel'altu fostu ministru alu statulu din 2 Mai; celu dintaiu d. Ioanu Brătianu, autorulu concessiunei și alu actulu adiționalu secretu, și celu de alu doilea d. Michailu Kogalniceanu acusat de către raportulu comisiunei camerei că aru fi primitu să se faca avocatulu alu companiei nemțesci.

Dumnelui a abordatu chestiunea într'unu modu abile, declarandu mai intaiu că de si i s'a propusu să se însărcineze că advocatu cu procesele companiei reprezentată prin doctorulu Strussberg, n'a potutu primi această însărcinare, din cauza că nu volă să si intrerupa de locu acțiunea sea politică, la care aru fi trebuitu să renunțu, și ea în loculu seu a recomandat pre repositulu Al. Cociu: apoi a luat în critica acuzatiunile ce s'au adusu de comisiune contr'a ministerulu din care a facutu și dumnelui parte, și după ce a observatu în trecutulu că raportulu în locu d'a servi interesele statulu, serva interesele lui Strussberg, pre cătu timpu se acusa prin trensulu ministri că ei au încovintiatu toate calcările de concessiune în favorulu concessiuniloru, a spusu ceea ce scie invocandu circumstante atenuante.

A spusu d. Cogalniceanu cum numirea lui Ambron nu se poate impută ministerulu din care a facutu dumnelui parte, pentru că acestu Ambron eră destinat, încă de pre cându se volă concessiunea, să aibe misiunea de comisariu alu guvernulu român la Berlinu, și că dumnelui a știutu despre această, întrebându chiaru pre Strussberg, care i a responsu la obiecțiunea sea că comisariulu strainu va fi o garanție pentru capitalurile nemțesci.

A probatu apoi d. Cogalniceanu că din numirea lui Ambron nu a resultatu nici o calcare de constituțiune, pentru că comisariatul de la Berlin nu se poate numi funcțiune, care, spre a fi ocupată de unu strainu, urmă să se faca o lege specială, și trebuie să se numească misiune simplă într'o afacere că durată scurtă; comisariulu dela Berlin a fostu ceea ce se numește în englesese agentu financiaru, și nici a primitu veri-odata lăfa

din budgetu; comisariatul lui Ambron spre pas-trarea și emiterea obligațiilor Strussberg este asemenea comisariatulu d-lui Grant, care și dumnelui strainu nu s'a numitu în urmă unei legi speciale agentu controlorulu alu României la Londonu pentru baterea monetei de arama.

A mai ăretatu apoi, în ceea ce privesce acuzatiunea că s'aru fi schimbatu textulu concessiunei pre obligațiile confecționate pentru a două ora cu emisiunea din București, că obligațiile nu îndatorăza pre statu, ci pre concessionali la plată dobânditorilor, și cetese și textulu obligațiunei pre contr'a-pagin'a obligațiunei; țera pre pagin'a I. a obligațiunei nu se reproducu nici unu articulu din legea concessiunei pentru că să se pōta sustiene precum face raportorulu că s'a alteratu textulu cutăroru articulu din concessiune.

După această d. Cogalniceanu a venit la propunerea următoare care se depuse la biuro, și a ăretatu că nu este constituționalu a se votă prin simplă majoritate darea în judecată a ministriloru, seu sequestrarea averei lor, și a facutu apelu la respectulu acestei constituțiuni din partea acelor'a cari se dau dreptu apertori ai ei, pentru că nu prin această să se dea dreptu și altor'a să o violeze.

Camera, luându în considerațiune raportulu comisiunei însărcinată cu cercetarea chestiunei Strussberg și expunerile facute de guvernul în această privință;

în urmă discuțiilor urmate;

Declara:

I. Ca obligațiile drumulu de feru fiindu emise de concessionarii Strussberg et compania în numele lor propriu, statulu român nu este obligat în nici unu pasu și către nimeni la altu-ceva de cătu a asigură concessionariloru neajunsulu venitulu netu până la 7 1/2 la suta la capitalulu nominalu din diu'a primirei drumulu de feru, conformu concessiunei;

II. Ca această concessiune fiindu o lege, guvernulu este invitatulu a pădi cu sântiență strictă ei aplicațiune;

III. Ca din capitalulu în numerariu, ce concessionarii si-au procuratu prin obligațiuni emise de densi, restulu preste cele eliberate conformu art. 9. din concessiune, fiindu destinatulu numai pentru construirea căilor ferate și că garanția pentru terminarea întregulu resou, acestu resu în numerariu, produsu din vânzierea obligațiilor lor să se

„Asfelu eramu incurcatu într'unu duelu pentru o dama, pre care nice nu o cunoseam, ce e dreptu presupuneamu că e frumoasă, însă nu eramu siguru fiindu-eră, de o parte, eră întunerecu țera de alt'a, ea eră bine învelită. Cu toate estea simțiamu o simpatie, o înclinare spre dens'a, rezoluțiunea ei mi placu tare și me bucuram de aventur'a mea, fără a scie pentru ce“.

„Intr'aceea amu ajunsu la stațiune“.

„Pausa de 5 minute“, striga conductorulu.

„Poftiti! Domnule“, disei către vecinulu meu, și m'amu datu diosu din vagonu. Elu și iă t a s c a d e o c a l e t o r i a, (geamantulu) și mi urmăza numai de cătu. Fără se i pese de mine ceva, se duce la vagonulu mai de aproape și face semnu să se sue în elu. Eu după densulu. Lu apucu de mână, și dicu: Ce faci domnule? poftesece...“.

„Ce vrei dle“, me întrebă elu, și se încereă să scape“.

„N'ai dîsu că la stațiunea mai de aproape —

„Me voi sui în altu cupeu, firescu asiă am dîsu“, me intrerupe elu numai de cătu. De altmintrea mai convenim, aici e biletulu.

Mi puse o horthia în mână, se sue în vagonu țera eu me întorsei la alu meu, căci conductorii erau gati. Visaviulu meu vedise, deschidendu usi'a tota întemplantu mea și ridea asiă de frumosu și placutu, încatu trebuia se-mi proponu a fi constantu, să nu cadu în erórea vecinulu meu și me încercau a descifra biletulu eroulu necunoscutu. Mi succese. Amu cetitu: Ionu Sioimescu, recomanda vinu de tota speci'a. Rideam în pumni, de stă să-mi sara crerii, pentru aventur'a ce eră se incurce în lupta sangerósa pre un'a dintre cele mai inocente creaturi, pre unu venditorulu de vinuri. Mi s'a parutu că vecin'a mea se mira vedindu-me că ridu asiă dintr'odata, deci ie tinsei biletulu, sperandu că dora si va dá îndreptu velulu se — i potu vedé faci'a ce me facea să fiu asiă curiosu. Dar' m'amu însăclatu, că nu — si ia velulu de

pre faci'a, și pune biletulu frumusiul în tasca, mi tinde man'a și mi dice: „Ti multumescu, dle, că mai scapatu de acestu individulu molest“ — Ddeulu meu, ce manuia... micuția și môle că de matasa... ai fi potulu — o stringe — până la învierea mortiloru, și n'ai fi datu de vre-unu osutiu. „Si asiu fi stensu-o bucorosu, dar' ce-si potea închipui dam'a de mine, mi-asiu fi perdatu totu creditulu că apertoriu și ast'a nu o voiamu, pentru cătu bunu e în lume. Asiă m'amu multumitu stringendu-o foarte pucinu și i-amu lasatu mânău'a, de si me dorea foarte tare. —

„O de asiu fi potutu vedé, óre suride, și eramu asiă de siguru că suride, cătu eră de siguru că eu eram confusu, eu V u l t u r e s c u eroulu învingătorulu dintr'atatea amoruri. Amu tacutu fiindcă nu scieam ce se dicu. — Ea înse vrea să-i mai tréca de uritu căci încep acuzi: Unde caletoresci Dnule. —

„Cătra Vien'a.“

„E bine, asiă caletorimulu de împreuna.“

„Dauna“ murmură eu.

„Asiă dar' ve pare reu“, me intrerupse ea. Ast'a nu e prea galantu.“

„Dauna cătu caletorimulu diu'a continuai eu“, și me încercai a strabate cu ochii prin velulu ei. —

„Pentru ce“, întrebă ea, „chiaru nóptea se pōte bucură omulu de o societate placută, deca nu poti dormi, precum mi se întemplantu mie.“

„E adevăratu“ disei eu, „deca înso nu vedi nimicu precum se întemplantu aci, de unde se-ti iai unu sugetu frumosu de conversare. Arom'a unei conversari este schimbarea fecei, trasurile fecei sunt adese unic'a norma a mintiei. —

„Ah! Dta vrei se-mi vedi faci'a“, dise ea rididendu, „d'a, vedeti, această a voi tu-o și acelu impudentu de care ne-amu scapatu acum.“

„Si elu a voi tu această?“ o întrebai confusu o! eu nu voiescu. Ce me intereséza pre mine faci'a Diale!“

„Risulu ei îndata me facu atentu de nebuni'a

ce amu esprimat. Trebuiamu să me coregu, asiă amu începutu din nou: nu rideti domnisoara.“

„Suntu veduva“, response ea.

„Asiă dera nu rideti stimată dómna“, continuai eu, „din contra trebuie se ve-asigură că faci'a D. vóstre me intereséza foarte multu, și că m'ati deobligă multu, deca mi-ati concede, deca mi-ati permite, se vi-o potu vedé câteva momente. Celu pucinu barem cătu caletorimulu împreuna.“

„Această nu-ti potiu permite, Dlu meu“, dîse ea cu vósia, „și pentru ce?“ Ce va folosi dce' ti place seu noti place faci'a mea, deca ti place, me voi lingusi și mi vei fi molest, de nu-ti place vei adormi și țerasi nu-mi cade bine, mai bine se fiu necunoscută și la tota întemplantu vei profită“.

„Deca înse te-asiu lingusi, cu toate că esci acoperită cu velu?“ întrebai eu.

„Nu poti se o faci“, me parodieza ea, ti lipsece sugetulu“.

„Se probam“, responsei en cam iritat, „o! m'asiu poté și inamora în Dvóstra, ha, v'asiu puté luá și în casetoria“.

„Numai pre 'ncetu, incetu, Domnule“, response surididendu angerasiulu meu, „dora nu vei face vre'unu romanu în vagonu“.

„Cum nu? ast'a e nou, unu ce interesantu, mie mi place ce e interesantu. Sa probam“

„Cum voiesci se 'ncepi?“ întrebă ea.

„Sa punemu că amendoi suntemu într'o societate. Dai cu ochii de mine, și-ti cam placu“.

„Sa te vedu odata“, dise ea glumindu, „Bine“, continuai după ce s'a uitatu la mine „nu esci uritu“.

„D'ta mergi la o amica, și apoi întrebi, cine este acelu barbatu interesantu?“

„Ascépta, ascépta“, me intrerupse ea. Nu vorbim de interesantu. Io întrebu, cine e acelu teneru, cam frumusiulu?“

„Amic'a această, continuai mai departe, „o suplinescu eu“.

(Finea va urmă)

strănzereze la unu institutu mai mare de banca si cu mai mari garantii conformu concessiunii.

IV. Ca deca această transferare aru deveni de faptu imposibile, guvernulu sa urmaréca pre d-nii Jaques, Ambron si Strussberg et consortium, pentru restituirea numerariului, si totu de o-data sa ia mesura de asigurare asupr'a averei tuturor ministriloru insarcinati cu executarea legii, si cari prin neglijentia si prin lipsa de controlu, au facutu imposibile restituirea acestui numerariu, s'au pusu in periculu asigurantiele ce avea statulu pentru terminarea resoului concedatu.

V. Ca pentru ori ce alte daune aru resultá pentru plata, din calcările constatate de comisiune a legii de concessiune, ministri ce au fostu insarcinati cu aplicatiunea ei suntu civilimente responsabilu.

(Semnati): N. Fleva, Eug. Stănescu, N. Voinov, R. S. Campiniu Al. D. Holban, Candiano Popescu, B. Radian, I. V. Andriano, I. G. Galca, V. A. Holban, C. F. Robescu, C. Braescu, D. Tacu, C. Caramaliu, Sacalof, Dimancea C. Racovitia, Ch. Magheru, C. T. Grigorescu, R. Mihaiu, P. Gheorghide, A. Lazarescu S. Beloesco, C. Mhaescu, N. R. Locusteanu, C. Fleva, G. Leca, Eug. Ghica, Teodoro Dobrescu, D. C. Lupascu, N. Șerbanescu, C. Th. Ghitescu, I. Radovici.

Discursulu d-lui Cogalnicénu a fostu aplaudatu in unele părți cu multa caldura de către adunare, mai cu osebire in partea aceea unde d. Cogalnicénu se declara respunditoriu că ministru pentru numirea lui Ambron despre care a sciutu, voidu a imputá prin acest'a d-lui Bratianu negarea ce a facutu actului seu propriu, prin declaratiunea sea ca n'a sciutu nimic'a despre numirea lui Ambron.

Noi nu vomu dice nimic'a altu in acestu punctu, de cătu numai ca tristu lucru este ca unu ministru constitutional sa dica „nu sci, n'amu vediutu,” cându e vorb'a despre o numire pentru care elu insusi este respunditoriu, si gloriosu lucru este ca unu ministru care a inclinat o-data spre guvernamentulu personale sub care raspunderea nu pôte fi sea directu, sa dica: sci si iau raspunderea cutărui actu!

In urm'a d-lui Cogalnicénu n'a mai vorbitu nimene, pentru ca s'a inchisu discutiunea, in sa s'a iscatu o alta discutiune foarte aprinsa, cându s'a comunicatu camerei ca majoritatea comisiunii compusa din d-nii Fleva, Holban, Robescu si Sihleanu s'u pronunțiatu pentru propunerea de urmarirea ministriloru, cari au aplicatu concessiunea, contr'a opiniunii minorității compusa din d-nii Const. Bosianu, N. Ionescu si Blaranberg, care a fostu: a se despartii cestiunea financiara de cestiunea politica d'o camdata, resolvându-se mai întâiu cea financiara, si apoi separatu cea politica.

De aci au nascutu debateri cari nu mai semanau decâtu a dispute inversionate, apostrofări ale unoru membri ai majorității asupr'a altoru membri majorității cari reculau inaintea unei calcări flagrante ce se facea constituțiunii prin partea politica a acestei propuneri, din cari a resultatu ruperea d-lui Nicolae Ionescu de vechii sei amici disi liberi si independinti, si cari inaintea d-sele acum nu mai erau de cătu partizani pasionati, cari voiau tragerea la raspundere a ministriloru intr'unu modu partiale, scutindu pre cei mai vinovati, pre autorii premeditatori ai desastrului financiaru cu care ne amenințá Strussberg, pre d-nii Roseto-Bratianu, si tragendu la raspundere numai pre acei'a cari au fostu siliti sa aplice o asemenea concessiune.

Aceste debateri au fostu caus'a ca nu s'a potutu votá Vineri nici un'a din propunerile ce erau depuse la birou de către diferiti deputati, si s'a mai discutatu si astadi tota siedinti'a, dupa ce se inchisese discutiunea.

Astadi a fostu si mai gravu lucru: tumultulu, furton'a a facutu mai imposibilu debaterile, a facutu sa se suspende chiaru siedinti'a, si iritatiunea a impinsu pre unulu din deputati ce sustienéu propunerea de urmarirea numai a ministriloru cari au aplicatu concessiunea până a face chiaru apelu la vendeta publica contr'a acestoru bieti ministri insultati in modulu celu mai nedemn pre cătu erá si de esklusivu.

Nu putemu spune lucrulu mai in amenuntu in numerulu acest'a, pentru ca faptulu dilei de astadi ne a lasatu intr'o confusiune adâncă; in numerulu viitoriu in sa vomu dá amenuntelu.

Acum iéta numai resultatulu votului: s'a pusu mai întâiu la votu propunerea de urmarirea ministriloru ce au aplicatu concessiunea si s'a respinsu cu majoritate de 69 voturi contr'a a 52 voturi pentru; s'a pusu apoi la votu o propunere de trecere la ordinea dilei motivata pre increderea ce se esprima ea guvernulu se va adresá la arbitri in cestiunea concessiunii, iéra camer'a nu va prejudecá cestiunea raspunderei ministeriale prin trecerea la ordinea dilei, si s'a adoptatu acest'a cu 56 voturi contr'a a 8 voturi si a 4 abtineri.

Iéta resultatulu a treisprediece dile de lunges si fortunose debateri!!! „Tr. Car.”

Varietăți.

*** Siete individiucisi prin unu revolveru cu 6 focuri. Rochefortu aduce in noulu seu diariu „Le mot d'ordre” o seria de anecdote picante. Un'a dintre acelea e urmatorea: Unu capitanu de francitireuri probabile unu urmatoriu a d. de Crac (care e unu Minchhausen francesu) nará de curendu intr'o societate un'a din aventurile ce a avutu la inceputulu resbelului. „Inchipuitu-ve; erá nópte, stamu singuru la panda intr'o tufa, n'avému alta arma de cătu unu revolveru cu siese focuri. Asceptam unu detasiementu de inimici, fara a sci din căti feliori constá acest'a. De odata audu numai cum se misca nainte, atunci descarcu tóte siese focurile odata. . . Urmá o tacere adenca. Lun'a se ridica incetu pre orisonu; io esu din panda a fara si vedu siete cadavre intinse pre pamentu. — „Lasa-te, lasa-te”, striga unu ascultatoriu, ce nu voiá se credia, „siete cadavre cu unu revolveru cu siese focuri!” — „Pre onóre erau din gard'a natiunale, toti siete insurati. Unulu din ei morise de bucuria, vedindu ca cade socru-seu.”

*** Copii belicosi. Din Americ'a se istorisese: La fortulu Dodge, Jowa, se delectau mai multi copilandri in jocuri de resbelu, si cá „prussi” nevalescu asupr'a unui siru de siopruri cu fenu, cari reprezentau o fortarétia francesă. Prussii cucerescu fortarétia, si cá sa-si resbune camaradii cadiuti o si aprindu. Totu fenulu se prefacú in cenusia, precum si o siura cu tóta provisiunea, de fenu, paie etc. Dóue case inca numai cu mare necasu se scapara de foculu mistuitoriu. „Beligerantii” in sa fara deosebire de „francesu” séu „prussu” au fostu aspru pedepsiti de către parintiiloru.

*** Unu scandalu mare bisericescu s'a intemplat in 10 Martie in Rom'a dupa cum se scrie fóiei germane „N. Fr. Bl.” acestu scandalu a fostu in biseric'a numita a lui „Isusu”; in susu numit'a di predicá in acest'a famosulu pateru iesuiticu Carci, carele 'si permise nisce astufelii de expresiuni atacátorie, ordinarie, contra Italiei, guvernului italianu si chiaru contr'a persónei regelui încátu publiculu iritatu 'si manifestá pre facia nemulțumirea sea. Iesuitulu infuriatu, aprindiendu-se si mai tare prin acest'a, merse mai departe — numi pre contrarii sei berbanti — si de odata sarira mai multi auditori si lu provocara a parasí amvonulu numai de cătu; de óre ce acest'a debacá si mai tare contr'a loro, nevalira asupr'a amvonului, altii s'au cercatu sa lu aperse, asiá s'a escatu unu conflictu formalu in biseric'a, încátu in cea mai mare graba au trebuitu sa se aduca unu despartimentu de „bersaglieri” din casarm'a cea mai de aprópe, căruru le succese abiá a restabili ordinea, arestându cati-va turburatori. Toti cei bine simțitori s'au iritatu pentru scandalulu acest'a contr'a urzitorului lui, contr'a fanaticulu iesuitu, iéra guvernulu e decisu a lu pedepsi cu cea mai mare rigóre conformu legiloru.

*** (Ordinatiuni in Russi'a pentru portulu evreescu). In Varsiovi'a s'a publicatu in 6 c. unu rescriptu alu Tiarului, care contine ordinatiuni in privinti'a portului israelitoru si israeliteneloru din Polonia. De curiositate vomu reproduce aci cateva puncte: „Evreiloru nu li este permisu portulu polonico-evreescu, esceptiunandu-se rabinii.” — „De vesmentele interdicte se tienu: rocurile lungi de metasa si brinelu, cingatori, caciule de piele si chipie mici de metasa, pantaloni scurti, etc. etc.” — „Percuniu suntu strictu opriti, barba e permisă se pórtu numai cei ce primescu portulu rusescu. Celoru ce au imbracaminte germana nu li iertatu a portá barba.

„Jidaneloru nu li e permisu a portá turbane, invelitóre, pantofi colorati etc. raderea crescutului si altele.” — „Contralucratoriele se voru visitá la politia in presentia barbatului séu a vreunui contagenu.” — De altmenea acestu decretu, estrordinariu numai s'a renoitu, fiindu ca se trage inca din tempulu Tiarului Nicolae; la tóta intemplantia e — rusescu.*)

*) Asiá aru trebui sa urmeze si regimulu din Bucuresci, vrendu sa curetie partea moldava de murdaria R.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Uroiu si fili'a Carpini siu, in protopresbiteratul gr. or. alu Ioagului I, statatóre din 153 familie, se escria concursu până la 23 Aprilie 1871.

Emolumentele suntu:

- 1, Casa parochiala cu gradina de legumi,
- 2, Venitulu stolare, si 102 ferdele (a 22 cupe) cu cucuruze sfarmatu,
- 3, Portiunea canonica: a, dóua locuri araturi de 4 cara cucuruze, b, trei locuri araturi la olata de 4 ferdele semanatura de grau, c, un'a curechiste de 1000 fire de curechiu, d, dóua cimiteriuri cu pomi si de unu caru de fanu

Doritorii de a ocupá acest'a statiune au sa astérna concurselu loru instruite in sensulu statutului organicu, la scaunulu protopopescu in Hondolu, până la terminulu prefptu.

Hondolu in 10-lea Martie 1871.

Cu contielegerea comitetului parochialu.

Basilii Piposiu.

(22—1)

Protopr.

Nr. 8954/1870.
civ.

Edictu.

Subscrisulu comissariu face prin ast'a cunoscutu: ca cerendu Ionu si Dobr'a Borci'a din Saliste sub midilocirea avocatului Dr. Ioanu Borci'a, prin harthi'a loru de praes. 24 Novemre 1870. Nr. 8954-civ. vendierea realitatiloru lui Michaiu Rosic'a de pre hotarulu Salistiei spre incassarea pretensiei restante de 140 fl. v. a. c. s. c. dela cestu din urma, magistratul Sibianu cá tribunalulu si oficiu de cause funduari prin conclusulu seu dela 8 Decembre 1870 st. n. a incuvintiatu acest'a vendiere.

Subtu vendierea acest'a s'au trasu urmatorele pamenturi ale lui Michaiu Rosic'a, spre scopulu susu atinsu dejá zalogite si pretiuite, si anume:

1. loculu de aratu „in Barbosi” Nr. top. 7973 de 996° in pretiu de 100 fl. v. a.
2. loculu de aratu „din drumulu Amnasilui” Nr. top. 7193 de 1462° in pretiu de 130 „ „ „
3. livadi'a „din Mogoróde” Nr. top. 6099 de 170° in pretiu de 16 „ „ „
4. gradin'a din Saliste Nr. top. 3009 de 209° in pretiu de 140 „ „ „

Licitati'a acestoru realitati s'a statoritu la 8 Maiu st. n. cá la 1-mulu terminu; iéru cá terminu II. s'a desiftu alu 3-lea Iuniu st. n. 1871. la 10 óre inaintea d. a. in cancelari'a comunala din Saliste.

Conditiele subtu cari se dau susu semnatele pamenturi suntu urmatorele:

1. Musiterii de aste realitati voru depune pre més'a comissariului ca vadiu 10% din pretiu.
2. Aste pamenturi se voru vinde si unulu câte unulu si si de a valom'a; la terminulu 1-mu numai preste, la alu 2-lea si subtu pretiu.

Cumperatoriulu va raspunde diumetate din pretiulu de mezatu in terminu de 8, diumetate inse in terminu de 14 dile dupa licitatia la man'a comissariului subscrisu.

4. Faptic'a posesiune si folosire a pamenturiloru cumperate, si o va acuirá cumperatoriulu numai dupa ce va fi respunsu intrég'a suma de cumperatu.

Creditorii ipototecari, cari nu siedu cu locuinti'a in Sabiiu séu aprópe de estu orasiu se provóca totu odata cu estu edictu, cá sa si puna la loculu derogatorie vichili, spre a i representá la impartirea baniloru scosi din vendiare si cá sa le indice până la terminulu de vendiare numele si locuinti'a, cáci la din contra li se va pune exoffo unu curatore, cá representante. Mai in urma se aviséza toti acei'a, cari socotescu ca aru poté sa aréte vre-unu dreptu de proprietate — de prioritate séu alte pretensiuni la realitatile zalogite, — se aviséza a si substerne actiunile loru pretensive oficiului funduariu susu amintitu negresitu in terminu de 15 dile dela diu'a, in carea s'au publicatu mai in urma edictulu — de si nu li se va fi intimatu anume incunoscintiarea despre licitatia — cáci la din contra astufelii de actiuni nu voru impedecá procederea executiei; iéra pretendentiu se voru avisá singuru numai la sum'a de vendiare, carea va prisosi, dupa ce se voru fi acoperitu alte pretensiuni liquide.

Sabiiu 19 Martie 1871,

I. Maximu

cá comissariu de licitatia.

(21—4)